

ler det erhvervsliv, så har vi altså ingen velfærd. Øvre i Jylland siger man, at det at skære i virksomhederne på den måde er det samme som at tisse i bukserne. Det varmer, mens man gør det, men det bliver dobbelt så koldt efterfølgende.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jamen det kan da godt ske, at man synes, at erhvervslivet tjener for mange penge og har råd til at betale noget. Men der må være en eller anden grund til, at erhvervsministeren har nedsat, jeg tror, den hedder en idégruppe, med en flok personligheder fra industrien og dansk erhvervsliv til at finde ud af at styrke erhvervslivets og industriens konkurrenceevne.

Her tager man altså, inden man har fundet ud af noget i øvrigt i den gruppe, eller i hvert fald inden ministeren har accepteret og fremsat forslag om de ting, først noget, men så er der selvfølgelig også bedre råd til at give noget bagefter.

Så synes jeg i øvrigt, der er et modsætningsforhold, som jeg vil spørge hr. Ole Hækkerup om: Er der ikke også et modsætningsforhold imellem at arbejde for en nedsættelse af selskabsskatten – nu ved jeg nok, det ikke blev til noget i år, men det er jo trods alt før blevet til noget med en socialdemokratisk ledet regering – og at pålægge erhvervslivet større driftsomkostninger? Jeg mener faktisk, det er bedre at sænke driftsomkostningerne.

Ole Hækkerup (S):

Ja, i givet fald må jeg jo så glæde mig til ordførertalen.

For det første spurgte hr. Knud Erik Kirkegaard om det med notatet fra ministeren. Så vidt jeg kunne se i notatet, blev ordningen justeret i 1987. Lad nu det ligge.

Jeg vil da finde det stærkt anbefalelsesværdigt, og det skal jeg gerne medvirke til, at vi i udvalget får stillet et spørgsmål om den præcise historiske baggrund. Det skal ikke skorte på velvilje fra vores side for at få løst den opgave.

Så var der et andet spørgsmål, og det er, hvad der skaber velfærd. Det, der skaber velfærd i min optik, værdiskabelsen, er, hvis det lykkes os at organisere samfundet sådan, at flest mulige mennesker er i gang med at skabe værdier.

Og jeg anser – og det er jo så igen en reel politisk uenighed – et, hvad skal man sige, social-

demokratisk samfund med en større offentlig sektor, et velfærdssamfund, som vi har i Danmark, som værende bedre i stand til at få flere mennesker i gang med værdiskabelse end en mere liberaliseret økonomi.

I min optik er flere mennesker engageret med at skabe værdier i et samfund som det danske, end hvis man tager et samfund, der er gået i en meget mere liberal retning, for der er nødvendigvis nogle, der ryger af, som her bliver fanget op.

Det er det ene; der er en økonomisk side af det. Så er der selvfølgelig også en social side. Nu er tiden lidt knap, så den skal jeg holde mig fra i første omgang, men selv rent økonomisk mener jeg, at det på lang sigt giver et bedre resultat.

Så var der det her med konkurrencen og selskabsskatten. Jeg tror ikke, at der er nogen, der er i tvivl om, at som økonomien bliver mere og mere international, så vil strukturerne i det danske skattesystem ikke kunne afvige markant fra strukturerne i den verden, der omgiver os, og det bliver vi selvfølgelig nødt til at leve med, og det bliver vi nødt til at tilpasse os. Og vi skulle jo helst gøre det sådan, at meget af tilpasningen i øvrigt sker gennem internationale aftaler.

Der er det klart, at hvis der er en fundamental forskel i beskatningen mellem os og de lande, vi umiddelbart kan sammenligne os med, lad os nu bare sige Sverige f.eks. og Danmark, så giver det et konkurrenceforvridningsproblem. Igen kan det være, at det er af samme rækkevidde som det historiske. Også det vil jeg gerne medvirke til at få afdækket i udvalget.

Jeg skal ikke gøre mig klog på, hvor meget svenske arbejdsgivere bliver kompenseret for eventuelle pensionsordninger i deres system, men det er klart, det har hr. Ole M. Nielsen da fuldstændig ret i, at hvis der er en markant, afgørende forskel på den måde, systemet er på i Danmark, og den måde, systemet er på i Sverige, så må man da imødesee nogle problemer, og dem bliver vi så nødt til at håndtere.

Og et eller andet sted vil det da også betyde, at vi skal tilpasse nogle af vores skatter og nogle af vores satser. Det er måske en generel skatopolitisk kommentar, men det er sådan set den virkelighed, vi skal forholde os til. Det skyldes ikke så meget politiske beslutninger. Det skyldes, at økonomien bliver mere og mere international, og at konkurrencen åbner sig.